

ХРИСТИАНСТВО ТА ГРОШІ

Актуальність вивчення: В XXI столітті гостро постає питання віри в Бога та зокрема релігії взагалі. Частка населення Землі зневіряються чи розчаровуються в тій чи іншій вірі. Досить велика кількість людей стають атеїстами через проблему грошей у церкві, тому я вирішила дослідити це питання та з'ясувати місце грошей в релігії. **Метою нашого дослідження** є дослідити та визначити важливість грошей в християнстві. **Об'єктом дослідження** є віровчення християнства, їхнє ставлення до грошей у релігії. **Предметом дослідження** є безпосередньо статті та науково-популярна література, що висвітлює дану проблему зі сторони даної релігії. **Стан дослідження:** Протягом багатьох століть становлення культури й цивілізації гроші в різних контекстах поставали предметом дослідження в різноманітних працях змісту цього феномена зверталися економісти та соціологи, літератори та психологи, історики та релігієзнавці, зокрема: Ф. Даллмар, П. Козловський, А. Хеллер, Я. Бахофен, М. Елоян, І. Забаєв, А. Гусейнов, Ю. Бородай, А. Кураєв, І. Агапова, М. Смахтіна, Ю. Гранін, Ігумен Євменій.

В Біблії ми зустрічаємо з перших сторінок питання грошей та матеріальних цінностей. Гроші в християнстві досить спірне питання, адже багато хто вважає, що суть християнських церков полягає в матеріальному, але ця думка є хибною. Так, у наш час майже у кожному храмі є так звані «Церковні лавки», де люди купуть свічки, ладан і так далі, що привертає увагу всіх, хто виступає проти даної віри. Із гнівним обуренням вони вказують на очевидне протиріччя між Православною Церквою та Євангелієм, адже якщо людина знає Святе Письмо, то відразу ж згадує, що Христос вигнав торговців з храму. Як стверджує А.Кураєв «Гроші в храмі – це не плата за те, що ми живемо в умовах, досить відмінних від того культурно-побутового серидовища, у якому закладалися підвалини православного життя. Це наша платня за те, що ми живемо не в традиційному суспільстві, не в селянській громаді.» [1, С.34-37]. Будівництво й реставрація храмів, зарплата священникам і співакам, сторожам і прибиральницям. Витрати на утримання семінарій, недільних шкіл, церковних гімназій і лікарень. Оренда приміщень для позахрамових бесід та лекцій і купівля ефірного часу для радіо- і теле-проповіді. Утримання центрального апарату й закордонних місій і представництв... Звідки ж Церква може брати ці чималі гроші? Раніше, храми фінансувалися державою, але при відділенні Церкви від держави на це джерело надходження коштів надіятись марно. Тому люди і з розумінням ставляться до цього та з бажанням допомогти складають свої пожертви. Що ж стосується Святого Письма та грошей, то багато хто може сказати, що гроші і Святе Письмо — поняття, здавалося б, не сумісні. Спаситель повчає: «Не можете Богові служити й мамоні». Проте біблійні тексти рясніють згадками як про дорогоцінні метали, так і монети. Старозавітні притчі розповідають про гроші, що були витрачені на будівництво та оздоблення скинії; про царя тирського Хірама, який подарував Соломонові 120 талантів золота, про добровільні дари на відновлення Господнього храму тощо. При уважному дослідженні Нового Завіту виявилось, що кожен 7 вірш стосується грошей. Біблійне ставлення до грошей різностороннє. І ті, хто гроші прославляють, і ті хто проклинає їх, зможуть знайти підтвердження своїх думок в біблійних текстах. Біблія говорить про гроші в різних контекстах. Це і закони про приватну власність, купівля товарів, збір грошей на ремонт храму, допомога бідним, податки та ін. Але головна тема грошей в Біблії – це тема багатства і бідності. Отож, гроші - це аж ніяк не сатанинський винахід, як стверджує релігія. Гроші - це матеріалізований через працю еквівалент життєвої енергії людини. А оскільки ця енергія дається кожному з нас при народженні, то вихід з цього «болота» - практично неможливо, якщо людина сама цього не захоче. Кожен має право вибирати свій шлях сам. Зокрема релігієзнавці розробили норми, що регулюють економічну діяльність таким чином, щоб кожен прагнув задовольняти не тільки власні потреби, а й потреби спільноти. Таким було уявлення про любов до ближнього в християнстві. Всю історію людства можна розглядати як історію боротьби між силами егоїстичного матеріалізму та голосом духовності. З цього випливає, що гроші теж можуть бути одним з

елементів, що роблять можливими прояви духовності. Проте гонитва за грошима заради егоїстичних цілей суперечить духовним цінностям. Дилемою є питання межі між любов'ю до власної особистості та любов'ю до інших. Адже багато людей переходять цю тонку межу між любов'ю до себе та до ближнього думаючи, що чинять благородно та беззечно лише правильно.

Виходячи з вище сказаного, можна зрозуміти, Біблія визнає, що багатство може бути певним благом. У ній прославляється заможність благочестивих людей в ізраїльській історії. У Старому Завіті відзначаються позитивні сторони багатства, те, що воно дає свободу і незалежність, дозволяє допомагати іншим людям, припускає наявність хороших людських якостей: ініціативності, кмітливості, сміливості, стриманості, вміння та ін. Хтось із них залишив своє багатство як Мойсей і Апостол Павло, а хтось до кінця свого життя мав величезні статки та високе місце в суспільстві. Біблія не проти того, щоб ми всі жили добре, мали гроші і забезпечували свої сім'ї і дітей. Важливішим є ставлення людини до грошей і багатства, тобто куди схиляється серце людини до Бога або до грошей. Тому гроші для людини можуть бути як прокляттям, так і благословенням. Все залежить від серця людини. Біблія не проти того, щоб ми всі жили добре, мали гроші і забезпечували свої сім'ї і дітей. Важливішим є ставлення людини до грошей і багатства, тобто куди схиляється серце людини до Бога або до грошей. Тому гроші для людини можуть бути як прокляттям, так і благословенням. Все залежить від серця людини.

Список використаної літератури:

1. А.Кураєв. «Звідки в церкві гроші»/В журн.: «Отрок.иа» №6(11)2007; – Львів : Свічадо, 2007.
2. Біблія. – Львів : Свічадо, 2006.
3. Р.Прокопів. «Суть та призначення грошей» / В журн.: «Отрок.иа» №12(17)2010; – Львів : Свічадо, 2010.
4. Гончаров В.В. Деньги как компонент культуры / В.В. Гончаров // Культурологічний вісник: Науково-теоретичний щорічник Нижньої Наддніпрянини. – Запоріжжя, 2008. – Вип.21. – С. 220-224.
5. Гончарук – Чолач Т., Джугла Н. Особливості української ментальності як основа національної самоідентифікації. / Т. Гончарук – Чолач , Н. Джугла / [Електронний ресурс] – Режим доступу : http://library.tneu.edu.ua/images/stories/praci_vukladachiv
6. Гурик М. І., Гончарук Т. В., Шумка М. Л. Філософські проблеми державного управління. Навч. посібник. Тернопіль. – Економічна думка, 2010. – 126 с.
7. Гурик М. І., Гончарук Т. В., Шумка М. Л. Філософські проблеми державного управління. Навч. посібник. Тернопіль. – Економічна думка, 2010. – 126 с.